

Промени в областта на информацията и технологиите, впечатляващото развитие на образованието през втората половина на XX век са съпроводени с непрекъснато повишаване на изискванията към образователното равнище и професионалната квалификация на различните категории и социални групи от населението.

Образованието се превръща в ключов фактор и условие за развитие на обществото.

Присъединяването на страната ни към Европейския съюз налага промени в областта на образованието и обучението, свързани със синхронизирането на равнищата на знания и ключови компетентности.

Трябва да се постави начало на непрекъснат процес за оптимизиране на българските образователни структури, за хармонизиране с европейските норми и в крайна сметка за достигане ниво на образователния процес, което ще повиши мобилността на българските специалисти и ще позволи, в условията на пазарна икономика и глобализация България да разполага с добре подготвени и конкурентно способни професионални кадри.

Образованието осигурява приемствеността в обществото, предава знания, натрупания от човечеството опит. Развива човешки потенциал, който позволява на обществото непрекъснато да се обновява.

Все по необходима е нуждата от високо квалифицирани и образовани педагогически кадри.

Изостаналостта на неграмотните в условията на динамичните промени на живота затруднява дори застрашава съществуването им. Неграмотността в по – големи размери се отразява дори на икономическия и културния прогрес. Това са причини, поради които в съвременните условия образованието на всички слоеве от населението на подрастващите

и възрастните се превръща в глобален проблем.

В почти всички страни усилията са насочени към осигуряване на елементарна и функционална грамотност, но и към осъществяване на качествено базово образование като съществена предпоставка за постигане на цялостна приемственост между отделните цикли на образованието.

За да има качествено образование е важно непрекъснато усъвършенстване на педагогическите способности и повишаване на професионалната квалификация на учителите. Учителската професия е професия, с която се предопределя бъдещето на една нация.

Общественото значение на учителския труд се определя преди всичко от това, че той е насочен непосредствено към формиране на самия човек.

В съвременния етап на развитие на обществото се обръща внимание на способностите на учителите.

Учителят формира личността на ученика със своя пример, с онези трайни личностни характеристики, които са неделими от стила на дейност и поведение.

Професионалната дейност на учителя зависи от нравствените качества на личността му.

Нравственото му съзнание е сложна система от потребности, възгледи, чувства които се проявяват в практическата му дейност. Нравствените чувства и емоционалната дейност на учителите са важно средство за влияние върху учениците.

Уважението към подрастващата личност, положителни сили и оптимистично поведение спрямо децата са необходима предпоставка за ефективна – възпитателна работа.

Абсолютна точна е мисълта, че успешно може да обучава и възпитава само този, който притежава положително отношение към младежта и всяко отделно дете.

Целта на изследването е да се установи становището на учителите за педагогически способности и професионално развитие.

Учителят е част от училищната система на възпитание. Той е един от основните и компоненти, без които тя не би могла да функционира като такава. Учителят е един от основните фактори за възпитание на децата.

Важна страна от професионалната култура на учителя е педагогическото майсторство. За да се анализира същността на извършваната от учителя и учениците съвместна дейност, е необходимо да се посочат най-важните признаци на понятието "педагогическо майсторство".

Важност за педагогическото майсторство на учителя са неговите теоретически знания и практически опит.

В психолого - педагогическата литература съществуват различни характеристики на понятието "педагогическо майсторство", но няма единно определение. У нас най - значими изследвания върху проблемите на психологията на учителя, педагогическото майсторство и творчество са извършени от Ст. Жекова.

Педагогическото майсторство тя разглежда, като се спира главно на дейността на учениците.

Според нея майсторски може да бъде онзи труд, който допринася за формирането и по - нататъшното развитие на детската личност; който изгражда или вече е изградил готовността и уменията на ученика за организация и реализация на собствената му дейност; който е научил учениците да се стремят към по-високи творчески равнища на

тази дейност.

С езика на психологията, майсторски е този педагогически труд, който активизира творческата активност на личността и допринася ученикът да стане от обект на педагогическата дейност - субект на собствената си самодейност.

Когато учителят познава добре психиката на децата, у него се изгражда педагогическа наблюдателност.

Проучвайки факторите за повишаване на педагогическо майсторство Н. Кузмина установява следните зависимости:

- *между педагогическо майсторство в областта на учебните и възпитателни работи съществува голяма зависимост, количествено изразена в коефициент на корелация – 0,790 ;*
- *между равнището на работата на учителите – 0,751;*
- *между педагогическо майсторство и отношение към работата – 0,589;*
- *педагогически способности – 0,587*
- *установяване правилни отношения с учениците - 0,531;*
- *обичта към децата - 0,530;*

От изследванията на Нина Кузмина истински учители са 12% а основната маса са майстори.

Част от учителите овладели педагогическото майсторство, се издигат до висше, творческо равнище, което се отличава със своите особености.

Едно от сполучливите определения на педагогическото майсторство откриваме в “Педагогическа енциклопедия”: “То е високо и постоянно усъвършенстващо се изкуство на възпитание и обучение, достъпно за всеки педагог, работещ по призвание и обичащ децата.”

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

Педагогът - майстор в своята работа е специалист с висока култура, задълбочено познаващ своя предмет, добре запознат със съответните отрасли на науката и изкуството.

Особено значение за педагогическото майсторство има педагогическата интуиция – способността на педагога да предвижда развитието на определени събития въз основа на натрупана и обобщена информация.

В основата на това сложно психично явление, лежат знанията и опитът. Внезапно намерено решение се оказва най – често следствие от инициативна мисловна дейност върху решаването на отделен проблем.

Във възпитателния процес ролята на педагогическата интуиция е особено голяма.

Педагогическата интуиция е свързана с всички компоненти на педагогическото майсторство, но особено тясно е свързана с педагогическата наблюдателност и оптимистично прогнозиране. Педагогическото майсторство е немислимо без силно въздействащата реч на учителя.

Голямото значение на речта за успеха на учебно – възпитателната работа изисква полагане на специални грижи от страна на учителя за нейното развитие и усъвършенстване.

Учителят може да използва учебно – технически средства, да прави важни изводи и обобщения, но ако в речта му не се чувства лично отношение, обучението не може да постигне своите крайни цели – формиране личността на ученика. Едно от качествата на говора е темпът на речта. Под темп се разбира количеството на определени речеви единици, (звукове, срички, думи), произнесени за единица време.

Най – благоприятен е темпът, при който се произнасят около 60 думи в минута.

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

В изследването и изучаването на човешката личност Маслоу обръща голямо внимание на мотивацията на човека.

Според него потребностите се появяват и задоволяват постепенно. В детството потребността се изразява в популярност сред връстниците.

В предучилищна и начална училищна възраст са характерни потребност от принадлежност и любов. Децата искат любов и грижи от родителите си както и пълно задоволяване на техните нужди.

В училищна възраст те търсят любов и внимание под формата на уважение и признание на независимостта и самостоятелността им като участват в различни мероприятия – спортни, музикални и др.

Според Г. Шчукина психолого-педагогическата ерудиция е главното условие за реализацията на съвременния учител.

Само педагог, който владее достатъчно добре научните основи на психологията и педагогиката, може да направи вярна характеристика на ученическия клас и неговите отделни членове, да направи анализ на една постъпка или явление, да набележи мерките за възпитателно въздействие. Само при подобен подход учителят може да разчита на успех и постигане на очаквания резултат.

Взискателността и справедливостта към самия себе си и към учениците са съществени качества на учителя, от които зависи ефективността на неговата дейност.

Голямо значение за формиране на детската личност имат педагогическите способности.

Определението на способностите и днес затруднява психолозите. Затова авторите, работили по проблема за същността на способностите, посочват, че способностите са

синтез, синтетична структура от психични феномени, сложно структурно образование.

Педагогическите способности са феномен със сложна структура, богато съдържание.

В структурата на способностите важно място заемат педагогическите способности.

Пряко педагогическите способности са свързани с функционалната структура на учителската професия, подробно разгледана от Стоянка Жекова, която очертава четирите основни функции на учителския труд;

- комуникативна;
- конструктивна;
- организаторска;
- гностическа;

С тях са свързани и развитието и усъвършенстването на специални педагогически способности.

Учителят не само обучава, а и възпитава. Той е не само източник на информация, а и със своята дейност спомага за формиране на значими социални качества и способности на личността.

Свързани с комуникативната функция са способности:

- *комуникативност;*
- *способност за установяване на правилни взаимоотношения на учителя с учениците, с родители, с колеги ;*
- *способност да предизвика определени преживявания у учениците;*
- *способност да владее и използва невербални средства в общуването с ученици, родители, колеги .*

С конструктивната функция са свързани:

- способност за планиране дейността на учениците;
- способност за програмиране бъдещето на учениците;
- способност да се предвидят крайните резултати от дейността;

Организационната функция предлага способности като;

- способност за ориентация на учителите в различните трудово - професионални ориентации с деца и родители ;
- способност за мобилизиране на децата за активна и продуктивна дейност;
- способност да ръководи цялостния учебно – възпитателен процес;

Гностичната функция е основата на изброените до тук професионални функции. Тя включва:

- способности, свързани с натрупване на знания за целите на системата и средствата за тяхното постигане;
- способност да се адаптира знанието, да се реструктурира;
- способност за саморегулация и самоконтрол на учителя;

Педагогическите способности на учителя се създават не от една единствена способност, а от система от способности и знания, както и от тяхната интеграция при овладяване на педагогически изисквания.

Способността на учителя за предаване на информация се реализира чрез начина на избор, подготовката и предаването на знания и опит с цел усвояването им от учениците.

Повишаване на качеството на образованието е осъществимо само чрез изменение квалификацията на учителите.

Педагогически способности и професионално развитие

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

Те именно са двигателят на промяната, на новото. Тук е мястото да изтъкнем ролята на мотивацията за успешна педагогическа реализация. Чрез разнообразни теоретически и практически форми на подготовка педагога променя своята личностна насоченост, за да достигне до вътрешния свят на детето.

Това предлага развиване на способността за емоционална отзивчивост и емпатия.

Способността за предаване на информация е свързана със способността за мотивиране на детето. Учителят трябва да бъде в състояние да мотивира детето.

Способността на учителя точно да оценява постиженията и поведението на децата зависи от способността му да наблюдава и да интерпретира правилно наблюдаваните от него факти.

Най – важната способност на учителя е да бъде добър психолог, да познава психичните процеси, произтичащи в детската личност.

Благодарение на способностите си учителят може да осъществи пълноценно взаимодействие и с родителите, основен фактор за индивидуалното развитие на детето посредством семейната среда.

С тези си способности учителят се превръща в модел на поведение.

Той трябва да бъде новатор и творец, защото само така ще изгради личности, способни да се адаптират към променящите се условия, които влага учителят за постигане на образователните цели.

Авторитетът на учителя ще засили неговата роля като създател на своето общество.

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

Способността на учителя да изгражда положителни социални връзки с ученици, с техни родители е задължителна за ефективността на учебно – възпитателния процес.

Учителят трябва да осъзнава собственото си поведение и мотивите за своите действия. От особено значение е способността на учителя да се наложи, да се утвърди сред децата, да формира своя авторитет, т.е да въздейства като образец на постоянство и последователност.

Способностите са индивидуални свойства на психичните процеси изградени върху комплекса нервно – психични особености. Те осигуряват количествено – качествена продуктивност на човека в работата.

От психологическа гледна точка способностите се определят като относително стабилни и в различна степен генерализирани, специфични за даден човек особености в протичането на психичната дейност, които го правят пригоден за определен вид дейност.

В сложната си взаимовръзка с други свойства на личността способностите представляват съществени личностни предпоставки за постижения. От гледна точка на степента на общност способностите се делят на :

- общи - участват във всяка човешка дейност;

- специфични за дадената област – проявяват се в големи групи от дейности(интелектуални, художествени и др.);

- специфични за дадена специалност – необходими за строго определена дейност;

В зависимост от степента на развитие и равнището на способностите се различават:

- *надареност;*

- *талант;*

- *гениалност;*

Развитието на способностите зависи от това, какви мотиви, нагласи и интереси са присъщи на човека, какви знания и сръчности може той да усвои и по какъв начин при какви условия може да ги прилага.

Съвременното развиващо се общество предявява особени изисквания към специалистите в областта на образованието. Те трябва бързо да се включат в иновационните процеси на „развиващото се училище“, мобилно да реагират на възникващи проблеми.

Получавайки твърде много впечатления, осмисляйки ги и преработвайки ги учителят трябва да се научи да подбира онова, което може да се окаже полезно за по – нататъшната му работа.

Всеки педагог е длъжен да отстои своята позиция на професионалист, защото той е основен стимулатор на детското творчество и развитие в предучилищна възраст.

В новото общество все повече нараства ролята на учителя като модел на поведение и носител на нравствени качества, затова и личностните му качества трябва да имат най-ярките добродетели. Сред тях е педагогическия оптимизъм. Педагогът трябва да заложи оптимистично начало във формиране на личността.

Задачите на [] изследването [] целят [] да се установи становището на десет детски и

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

десет начални учители за педагогическите способности и професионалното развитие, за да се характеризира гледната им точка за самооценяване и саморазвитие в професията. Чрез предварително интервю е възможно да се съберат актуални данни от учителите за педагогическите им способности и тяхното професионално развитие, за да се анализират силните и слабите страни на този процес и се набележат препоръки за усъвършенстването им.

АНАЛИЗ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПЕДАГОГИЧЕСКОТО ИЗСЛЕДВАНЕ

От интервюираните десет начални учители няма нито един мъж, от десетте детски учители само един е мъж. Този факт много убедително говори, че учителската професия е почти изцяло феминизирана.

В същото време децата много добре възприемат мъжете - учители и е добре те да са повече.

Ниският социален статус на българския учител и неатрактивното заплащане са причина мъжете да не избират учителското поприще за своя професия.

1. Интервюто започва с името на интервюирания.

2. Относно възрастта на анкетираните се говори убедително за тенденция на застаряване в професията и липса на млади кадри. На възраст 20-30 години от анкетираните детски учители има 1 учител на 22г , и от началните - 1 учител, 30 - 40 години от детските учители - 3 - ма, и от началните - 3 - ма; от 40-50 нагоре – от детските учители - 4 - ма, а от началните - 5 - ма, над 50г. от детските - 2 - ма, а от началните - 1 учител.

От това е видно, че средната възраст на анкетираните детски учители е почти еднаква и при детските и при началните.

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

3. От всички интервюирани има един не семеен, двама разведени, а останалите са семейни.

4. Всички учители в момента работят в гр. Видин. Сред интервюираните 7 са работещи в ОДЗ, а само 3 в ЦДГ и училище.

5. От интервюираните детски учители 1 учител работи от 2м. в даденото учебно заведение; 1 учител - от 5месеца.; 3 – ма учители - от 2год.; 1 учител - от 3год.; 1 учител - от 10год.; 1 учител - от 15год.; 1учител - от 21год. и 1 учител - от 28год, а от началните 1учител от 2год. в едно учебно заведение; 1учител - от 10 год.; 1 учител - от 11год.; 1 учител - от 12год.; 1 учител - от 14год.; 2 учители - от 15г.; 1 учител - от 16год.; 1учител - от 23год.и 1учител - от 25год.

6. До 28 години стаж по специалността имат 2 детски учители; 29г.- 1 начален учител; 33г. – 1 детски и 30 г. - 1 начален учител; 22г.- 1 начален; 23г. - 1 начален; 25г. - 1 начален; 13г – 2 детски и 14г. - 1начален; 15 г. - 2 начални; 16г. - 1 начален ; 9г.- 2детски ; 7г. - 1детски и 1 начален учител; 6г. - 1детски ; 6месеца - 1 детски.

7. Много малък е процентът на началните учителите, които са работили не по специалността си по една или две години. вероятно поради липса на работни места за учители.

По – голям е процентът на детските учители, които не са работили по – специалността по 2год.; 5год.; 9год.; 15год.; 16год.

По – големият процент е вероятно поради липса на работни места.

Всички начални учители преди това са работили като такива, а 4 от детските учители не са работили по – специалността и затова педагогическия им стаж е по - малък.

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

8. Всички учители са с висше образование, има само 1 специалист от детска градина.

9. Образователно – квалификационна степен магистър имат 5 детски и 9 начални учители.

С образователна – квалификационна степен бакалавър са 2 – ма детски и 1 начален; с квалификационна степен професионален бакалавър са 2 – ма детски и 1 специалист, отново детски.

Със квалификационни степени ПКС са: V степен ПКС имат 3 начални учителя и 4 детски учителя;

IV степен 1 начален и детски;

III степен ПКС 3 начални ;

II степен ПКС 2 начални.

10. На въпроса : „ Какви бяха вашите мотиви за работа?“ - 9 детски учители са отговорили любов към децата, а 1 е отговорил, че мотивите му са случайни.

При началните учители мотивите на 9 от тях са любов и работа с деца, а един от интерес по кръжок в училище за млади педагози.

11. Всички учители и начални, и детски са получили средното си образование в гр. Видин, само 1 учител в гр. Русе и 1 учител в гр. Брегово.

12. Във ВУЗ, от детските учителки 5 са приети по документи; 2 са приети чрез изпит и 3 с конкурс, началните учители - 4 по документи ;5 с приеман изпит и 1 с конкурс.

13. Някои учители са завършили средно образование, а други средно специално.

14. Дали са изучавали излишни дисциплини : 7 от детските учителки мислят, че не са изучавали, а три мислят, че са изучавали, а именно; научен комунизъм; История на БКП; Марксизъм и Ленинизъм. При началните учителки 6 не мислят, а останалите мислят, че са изучавали. Някои се повтарят с детските учителки, а други посочват висша математика и театрална култура.

15. Педагогическите способности според 2 от детските учителки са се развили чрез изучаване на чужд език; според 4 от тях чрез практиката, чрез основни направления и в процеса на работа с деца, а останалите 4 нямат отговор на въпроса. Началните учителки смятат, че техните педагогически способности при 8 от тях са се развили чрез практиката и работа с деца, а останалите 2 чрез музикални способности.

16. Общите способности при детските учителки са се усъвършенствали чрез психология, педагогика, и чрез отделните направления, а при началните учителки чрез английски език, информационни технологии, психология, педагогика, музика и чрез всички методики.

17. При детските учителки 8 от тях нямат препоръки към обучението, а другите 2 имат т.е да се набляга на нови технологии, да има достатъчна практика по време на обучение, а не само теория. При началните учителки 5 от тях нямат препоръки, а останалите 5 имат т.е повече семинари, практически упражнения, да се запознават младите специалисти с учебната документация, да се изучават дисциплини свързани с промени в образованието.

18. Детските учителки работят 7 от тях в ОДЗ и 3 от тях в ЦДГ. Пет от тях работят в една детска градина, а другите 5 в други 3 детски градини. Началните учителки 5 работят в училище „Отец Паисий“; 2 в СОУ „Л.Каравелов“; 1 в СОУ „П.Р.Славейков“; 1 в СОУ „Ц.С. Велики“ и 1 в СОУ „Христо Ботев“

19. Всички интервюирани в момента работят като учители.

20. Половината от детските учители смятат, че са постигнали много добри резултати, дори отлични, а другите не са отговорили. При началните учители се вижда, че са постигнали много добри резултати, някои посочват, че резултатите зависят от индивидуалните способности на децата.

21. В работата си детските учителки са прилагали иновационни методи и съвременни технологии с практическа насоченост, а началните учителки смятат, че в практиката си са използвали интерактивни методи.

22. На въпроса „Удовлетворени ли са учителите от постигнатите резултати?“, 9 от детските учители са отговорили, че са удовлетворени, само един от учителите не е удовлетворен от постигнатите резултати. Началните учители всички са удовлетворени от постигнатите резултати.

23. В работата си детските учителки забелязват недостатъци като: повишаване на гласа в определени ситуации; да преодолеят максимализма си в изискванията към децата, а голяма част от тях не са отговорили.

За предимствата само една учителка е отговорила, че трябва да се зачита личността на детето.

Началните учителки смятат, че недостатъците им са; прекалено себе отдаване, не работят достатъчно с изоставящи деца, неуважение на учениците към учителите, ниско заплащане, за предимства не са отговорили.

24. В детските градини взаимоотношенията са колегиални, добри, приятелски. Същото може да се каже и за взаимоотношенията в училище, повечето от тях работят дори в екип.

25. Придобити награди от детските учители са само 3, от спартакиада, и учители на годината, а началните учители имат придобити награди от участия в конкурси; участия в международни проекти; като учител на годината, а други не са придобили никакви награда.

26. В бъдеще всички се виждат като учители, а дали ще продължат образованието си повечето от тях нямат финансова възможност.

27. Повечето учители смятат да продължат своето развитие чрез квалификационни степени, а някои нямат финансова възможност.

28. По време на своето обучение детските учители са придобили общи и специални способности, компетентност, самоконтрол, а началните учители педагогически способности, владеене на чужд език, умения с деца със специални образователни способности, компютърна грамотност и педагогическо майсторство.

29. Детските и началните учители смятат да участват в съвременни квалификационни степени като: чужд език, компютърна грамотност, мобилност, квалификационни форми на обучение и др. Много от тях имат компютърна грамотност, придобити след краткотрайни курсове, които съвсем не са достатъчни. Във века на технологиите това е крайно недостатъчно и е необходимо периодически да бъдат обогатявани тези умения.

С удоволствие са попълнили интервютата половината от интервюираните, другата половина са се постарали.

В интервюто, предназначено за учителите, са включени въпроси, които изискваха да се направи персонална характеристика с уточняване възрастта, трудовия стаж, длъжност, квалификация. Резултатите показват, че основният дял от учителите е в "Зряла" възраст, която се характеризира с относително натрупан опит.

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

От тези данни е видно, че средната възраст на детските учители е почти еднаква като тази на началните. Обезпокоителен е фактът, че средната възраст на учителите става все по - висока, че сред анкетираните има само 2 - учители на възраст между 20 и 30 години. Ниският социален статус на учителите и неатрактивното заплащане са причина за малкото млади хора в учителската професия.

По тези причини едва 5% от всички анкетирани (и детски, и начални) учители са от мъжки пол. Това говори за почти изцяло феминизиране на учителската професия, а мъжете учители са възприемани много добре от децата.

Образователно-квалификационна степен магистър имат 50% от ДУ

и 90% от НУ. Бакалавър – 20% от ДУ и 10% от НУ. Със степен предквалификационен бакалавър са 20% от ДУ и нито един от НУ. Със степен специалист 10% от ДУ.

Като цяло детските учители са с по - ниска образователна степен в сравнение с началните учители.

Важен критерий за научното и професионално равнище на учителите е колко от тях са носители на професионално-квалификационна степен. 40% от анкетираните ДУ притежават 5 - то ПКС, 20% IV – ПКС, а останалите 40% нямат никаква степен. От НУ 20% са с 2 - ПКС, 20% с - III – ПКС, 10% - с IV- ПКС, а останалите 50% - с V - ПКС.

Данните сочат незадоволителни резултати. От интервюираните се вижда, че началните учители са с по – висока професионално – квалификационна степен, отколкото детските учители..

Почти всички учители харесват своята професия и нямат желание да се преквалифицират. В процентно отношение това са 100% от ДУ и 100% НУ. Тези данни говорят убедително в полза на учителската колегия, превърнали професията в съдба.

Основни изводи:

- Учителят може да осъществява функции на обучение и възпитание в процеса на детското развитие при наличие на редица качества и способности, специфични за неговата професия, и то в съответното звено на образователната система.
- Учителят да бъде с богато общо – образование и солидни познания в областта на възпитанието, както и да познава държавните документи и тенденции.
- Оптималното педагогическо общуване изисква висока степен на доброжелателност, гъвкаво използване на разнообразни способности за обръщение и всичко това насочено към поддържане на вярата на детето в собствените си сили.
- Професионалното развитие би могло да се повишава с опита, отразен в писмени източници – статии и списания, самостоятелни монографии и студии на учители и директори, изследвания на научни работници по практически въпроси, опит изнесен на педагогически четения и съвещания по определени въпроси и на научно – практически конференции, изучаване на добрия педагогически опит на други колективи.
- За усъвършенстване на педагогическите способности мотивите могат да бъдат най-различни, но при всички случаи насочени към решаване на задачите на учебно-възпитателната практика.
- Всеки един педагог е длъжен да отстои своята позиция на професионалист, защото той е основен стимулатор на детското творчество и развитие в предучилищна възраст.
- Симпатиите и усмивките на децата поддържат интереса и желанието на учителя за професионален и творчески труд.

Изяснявайки действителната приложимост на определени теоретически виждания и концепции, те допринасят за извеждането на педагогическата теория на едно по-високо равнище.

Способностите на педагога спомагат за попълване несъответствието между педагогическата практика и теория.

Важна страна в този процес е системата от ефективни способности на поощрение основана на позитивното отношение към детската личност.

Недостатъчни са средствата, вложени за професионалното развитие на учителите – усъвършенстване на педагогическите способности и повишаване на професионалната квалификация, макар че това би била една добра инвестиция в българското образование, тъй като само един високо квалифициран учител е в състояние да подготви на необходимото ниво своите ученици.

Педагогически способности и професионално развитие

Написано от

Четвъртък, 15 Септември 2011 07:10 -

Оптималното педагогическо общуване изисква висока степен на доброжелателност, гъвкавост, използване на разнообразни способности за обръщение и всичко това насочено към подържане на вярата на детето в собствените си сили.

Симпатиите и усмивките на децата подържат интереса и желанието на учителя за професионален и творчески труд.